

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL VAN 10 SEPTEMBER 2024

Derde kamer

S. ON (...), met zetel te (...),
appellante,
vertegenwoordigd door mr. GOYVAERTS Jurgen loco mr. VERHELST Inger, advocaat te 2600
BERCHEM

tegen

UNIA, ON 0548.895.779, met zetel te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. ROETS Joos, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Oostenstraat 38 bus 201

Mede inzake

1. A. A., RRN (...), wonende te (...),
2. B. N., RRN (...), wonende te (...),
3. B. J., RRN (...), wonende te (...),
4. B. E., RRN (...), wonende te (...),
5. L. B., RRN (...), wonende te (...),
6. P. N., RRN (...), wonende te (...),
7. S. N., RRN (...), wonende te (...),

vrijwillig tussenkomende partijen,
vertegenwoordigd door mr. OSTYN Margo loco mr. CLOOTS Elke, advocaat te 2018 ANTWERPEN,

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit: Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het afschrift van het bestreden beschikking, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, Kort geding, op 26 november 2019 (AR 18/963/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd op 18 februari 2020
- de neergelegde conclusies en voorgelegde stukken.

I. Het bestreden vonnis.

1.

De vordering voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel zetelend zoals in kort geding luidt als volgt :

"Unia verzoekt om: In hoofddeorde :

- voor recht te zeggen dat de weigering om kandidaten toe te laten tot de selectie en opleiding van luchtverkeersleiders enkel omdat zij op het moment van de uiterste inschrijvingsdatum voor het vergelijkend wervingsexamen ouder dan 25 jaar zijn, een directe discriminatie op grond van leeftijd vormt en artikel 14 Antidiscriminatiewet schendt
- de staking te bevelen van de toepassing van de absolute leeftijdsgrens van 25 jaar voor kandidaten in het kader van de werving, selectie en opleiding van kandidaat -luchtverkeersleiders
- S. te bevelen om binnen 30 dagen na de betekening van het vonnis de absolute leeftijdsgrens van 25 jaar voor kandidaten in het kader van de werving, selectie en opleiding van kandidaatluchtverkeersleiders op te heffen, onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 euro per dag vertraging
- S. te bevelen om het integrale vonnis, op eigen kosten, bekend te maken in twee nationale Belgische dagbladen (een Franstalig en een Nederlandstalig) én gedurende één jaar, onder de rubriek 'leeftijd' in het onderdeel 'luchtverkeersleider worden' van de website van S.
- S. te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding, provisioneel begroot op 11.280 euro voor de morele schade die Unia heeft geleden ten gevolge van de discriminatie
- S. te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.440 euro rechtsplegingsvergoeding
- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht, overeenkomstig artikel 20, § 4, zevende lid Antidiscriminatiewet.

In ondergeschikte orde, om volgende prejudiciële vragen te richten aan het Hof van Justitie:

1. "Is een regeling waarbij de enige nationale publieke autoriteit voor luchtverkeersleiders een onderscheid op basis van leeftijd invoert in het kader van een rekrutering die ze organiseert, waarbij men maximaal de leeftijd van 25 jaar mag hebben bereikt om deel te nemen aan het vergelijkend wervingsexamen voor nieuwe luchtverkeersleiders, verenigbaar met artikel Z paragraaf 2 en artikel 4, paragraaf I van de richtlijn 2000/78/EG van 27 november 2000 'tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep'?"

2. "Kan een verzelfstandigde nationale Publieke autoriteit voor luchtverkeersleiders overeenkomstig artikel 6, paragraaf 1 van de richtlijn 2000/78/EG van 27 november 2000 'tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep' zelf een legitieme doelstelling van het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt of de beroepsopleiding formuleren en invoeren, zonder dat deze doelstelling het voorwerp heeft uitgemaakt van een wetgevend of overheidsoptreden of van een sociaal overleg op nationaal niveau waarop de autoriteit zich zou kunnen beroepen? En zo ja, kan de loutere doelstelling om een 'kwalitatief hoogstaand niveau van luchtverkeersleiding te organiseren' alsook 'om geschillen over de geschiktheid van kandidaten te voorkomen' gelden als een legitieme doelstelling van het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt of de beroepsopleiding in de zin van artikel 6, paragraaf 1 van de richtlijn 2000/78/EG?"

S. verzoekt om:

in hoofdde, de vorderingen ongegrond te verklaren en Unia te veroordelen tot de betaling van alle kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro

- in ondergeschikte orde om de kosten te compenseren

De vrijwillig tussenkomende partijen verzoeken om:

- akte te verlenen van hun vrijwillige tussenkomst

- voor recht te zeggen dat de weigering om aspiranten toe te laten tot de selectie en/of opleiding van luchtverkeersleiders enkel omdat zij op het moment van de uiterste inschrijvingsdatum voor het vergelijkend wervingsexamen ouder dan 25 jaar zijn, dan wel omdat zij binnen de wervingsreserve ouder dan 25 jaar zijn, een directe discriminatie op grond van leeftijd vormt en artikel 14 Antidiscriminatiewet schendt

- overeenkomstig artikel 20 Antidiscriminatiewet de staking te bevelen van de toepassing van de absolute leeftijdsgrens van 25 jaar in het kader van de werving, selectie en opleiding van kandidaat-luchtverkeersleiders

- S. te veroordelen tot betaling van een forfaitaire schadevergoeding, voor elk van hen, met toepassing van artikel 18, § 2, 2° Antidiscriminatiewet, begroot op 11.280 euro, te vermeerderen met de vigerende verwijlinteressen aan de wettelijke interestvoet vanaf de neerlegging van het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst

- S. te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320 euro per tussenkomende partij, met een maximum van 6.000 euro. In ondergeschikte orde - voor zover hun vorderingen zouden worden afgewezen - verzoeken zij om gezamenlijk te worden veroordeeld tot slechts één rechtsplegingsvergoeding, aangezien hun vorderingen naar de grond éénzelfde geschil uitmaken

- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht".

2

Met een beschikking van 26 november 2019 heeft de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel zetelend zoals in kort geding als volgt beslist :

"De vordering van Unia is ontvankelijk, behoudens wat betreft de vordering tot het bekomen van een morele schadevergoeding op grond van artikel 1382 BW.

Er wordt akte gegeven aan de vrijwillige tussenkomende partijen van hun vrijwillige tussenkomst. De vordering van de vrijwillig tussenkomende partijen is ontvankelijk.

De vorderingen zijn als volgt gegrond:

De dd. voorzitter:

- zegt voor recht dat de weigering om kandidaten toe te laten tot de selectie en/of opleiding van luchtverkeersleiders enkel omdat zij op het moment van de uiterste inschrijvingsdatum voor het vergelijkend wervingsexamen ouder dan 25 jaar zijn, dan wel omdat zij binnen de wervingsreserve ouder dan 25 jaar zijn, een directe discriminatie op grond van leeftijd vormt en artikel 14 Antidiscriminatiewet schendt

- beveelt de staking van de toepassing van de absolute leeftijdsgrens van 25 jaar in het kader van de werving, selectie en opleiding van kandidaat-luchtverkeersleiders en beveelt S. om binnen 30 dagen na de betekening van de beschikking de absolute leeftijdsgrens van 25 jaar op te heffen, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per nieuw vastgestelde overtreding en dit per dag dat de overtreding duurt

- veroordeelt S. tot de betaling van een forfaitaire schadevergoeding van 11.280 euro aan elk van de vrijwillig tussenkomende partijen, te vermeerderen met de vigerende verwijlinteressen aan de wettelijke interestvoet vanaf de neerlegging van het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst veroordeelt S. tot de betaling van de kosten van het geding, begroot op (één) rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro, die tussen Unia en de vrijwillig tussenkomende partijen verdeeld wordt

De vorderingen worden voor het overige afgewezen.

De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht."

II. De procedure in hoger beroep.

1. De vorderingen in hoger beroep

S. verzoekt in haar conclusies het arbeidshof om :

"In hoofdorde

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- derhalve het vonnis a quo te hervormen in de zin dat alle vorderingen van Unia en A. A. , N. B., J. B., E. B., B. L., N. P., N. S. onontvankelijk minstens ongegrond verklaard worden;

- Unia te veroordelen tot de betaling van alle kosten van de twee aanleggen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep begroot op 1.440,00 EUR;

- A. A. , N. B. , J. B., E. B., B. L., N. P., N. S. te veroordelen tot de betaling van alle kosten van de twee aanleggen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep begroot op 1.320,00 EUR

In ondergeschikte orde en alvorens recht te doen

- één of meer deskundigen aan te stellen, overeenkomstig artikel 19, lid 3 van het Gerechtelijk Wetboek, met als opdracht:

"te onderzoeken, op basis van de reeds voorhanden zijnde wetenschappelijke literatuur en alle mogelijke bijkomende wetenschappelijke proeven, experimenten en onderzoeken die hiervoor nuttig worden geacht:

(i) in welke mate en vanaf welke leeftijd het vereiste situationeel overzicht en de (cognitieve) capaciteiten om de vaardigheden aan te leren van het beroep van luchtverkeersleider afnemen met ouder worden;

(ii) in welke mate de afnemende cognitieve capaciteiten door middel van ervaring kunnen worden gecompenseerd en hoeveel jaren het bereiken van voldoende professionele ervaring in beslag neemt;

(iii) of het mogelijk is om in het kader van een selectieprocedure - . alvorens de kandidaat wordt toegelaten tot de eigenlijke opleiding - met zekerheid te bepalen of de kandidaat beschikt over het vereiste situationeel overzicht om het beroep van luchtverkeersleider uit te oefenen (iv) of, gelet op het antwoord op de bovenstaande vragen, er een wetenschappelijke basis bestaat om de leeftijdsgrens voor de opleiding tot luchtverkeersleider vast te stellen op de leeftijd van 25 jaar."

In uiterst ondergeschikte orde

- de vordering tot dwangsom van Unia te herleiden tot 1 EUR per dag;
- de vorderingen tot schadevergoeding van N. P. en B. L. te herleiden tot 5.640 EUR;
- de kosten te compenseren;"

2. De afstand van geding

Bij schrijven van 22 mei 2024 van appellante aan dit hof deed zij melding van haar afstand van hoger beroep.

Bij schrijven van 23 mei 2024 van eerste geïntimeerde resp. tweede tot achtste geïntimeerden aan dit hof deden zij melding van hun afstand van incidenteel hoger beroep.

De bij het hoger beroep betrokken partijen zetten in akkoordconclusie neergelegd bij de griffie van het arbeidshof op 10 juni 2024 uiteen dat zij een akkoord hebben bereikt over de afstand van hoger beroep in de zin van artikel 824, lid 2 juncto artikel 826, lid 1 Ger.W. door appellante (S.), respectievelijk over de afstand van het incidenteel hoger beroep door de geïntimeerden, waardoor een einde wordt gesteld aan de procedure met rolnummer 2020/AB/127 die middels het verzoekschrift tot hoger beroep van appellante van 14 februari 2020 werd ingeleid.

Krachtens dit akkoord worden de kosten van het hoger beroep omgeslagen tussen de partijen, met dien verstande dat elke partij haar eigen kosten draagt wat betreft het hoger beroep.

In voormelde akkoordconclusie verzoeken zij dit hof akte te verlenen aan de appellante en aan de eerste tot en met achtste geïntimeerden, voornoemd, van hun afstand van hoger beroep respectievelijk van incidenteel hoger beroep en van de aanvaarding door hen van deze afstand.

Zij vragen te zeggen voor recht dat elke partij in graad van hoger beroep haar eigen kosten zal dragen en geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is met betrekking tot de kosten volgend uit de beroepsakte van 14 februari 2020.

Er blijkt geen reden te zijn die de afstand van geding verhindert en evenmin blijkt er omtrent deze afstand enige betwisting te bestaan (art. 820, 824 en 825 Ger.W.).

OM DEZE REDENEN

BESLIST HET ARBEIDSHOF

De Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

Het arbeidshof oordeelt op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben wat hierna volgt.

Verleent aan S. en aan UNIA, A. A., B. N., B. J., B. E., L. B., P. N. en S. N. akte van hun afstand van hoger beroep respectievelijk van incidenteel hoger beroep en van de aanvaarding door hen van deze afstand.

Zegt voor recht dat, overeenkomstig de regeling die de partijen daaromtrent getroffen hebben, elke partij in graad van hoger beroep haar eigen kosten draagt.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door :

Alexandra SCHOENMAEKERS, raadsheer,
Erik VAN LAER, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Andre LEURS, plv raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
Bijgestaan door Kelly CUVELIER, griffier

en uitgesproken op de openbare zitting van 10 september 2024 van de 3de kamer waar aanwezig waren:
Alexandra SCHOENMAEKERS, Raadsheer,
Kelly CUVELIER, griffier